

390L0088

N:o L 61/14

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

10.3.90

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 22 päivänä helmikuuta 1990,

kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 87/102/ETY muuttamisesta

(90/88/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamis-
sopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

neuvoston direktiivin 87/102/ETY⁽⁴⁾ 5 artiklassa säädetään yhteisön laskentamenetelmän tai -menetelmien, jotka koskevat kulutusluottojen todellisen vuosikoron laskemista, käyttöön ottamisesta,

sisämarkkinoiden toteuttamisen ja niiden toiminnan edistämiseksi sekä hyvän kuluttajansuojan takaamiseksi on suotavaa käyttää samaa todellisen vuosikoron laskentamenetelmää koko yhteisön alueella,

tällaisen menetelmän käyttöön ottamiseksi ja kulutusluoton kokonaiskustannusten määrittelyn mukaisesti olisi suotavaa laatia yhtenäinen matemaattinen kaava todellisen vuosikoron laskemista ja laskennassa huomioon otettavien luottokustannusten määrittämistä varten luettelemalla ne kustannukset, joita ei saa ottaa huomioon,

siirtymäkauden aikana ne jäsenvaltiot, joissa ennen tämän direktiivin tiedoksiantopäivää sovellettava lainsäädäntö sallii toisenlaisen todellisen vuosikoron laskentakaavan käyttämisen, saavat edelleen soveltaa tällaisia säännöksiä,

ennen siirtymäkauden päättymistä neuvosto päättää komission ehdotuksesta saatujen kokemusten mukaisesti yhtenäisen yhteisön matemaattisen kaavan soveltamisesta,

todellisen vuosikoron laskemisessa on suotavaa tarvittaessa noudattaa tiettyjä oletuksia,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 155, 14.6.1988, s. 10⁽²⁾ EYVL N:o C 96, 17.4.1989, s. 87 ja EYVL N:o C 291, 20.11.1989, s. 50⁽³⁾ EYVL N:o C 337, 31.12.1988, s. 1⁽⁴⁾ EYVL N:o L 42, 12.2.1987, s. 48

lainat, joiden vakuutena on kiinnitys kiinteään omaisuuteen, on erityislaatuksa vuoksi suotavaa jättää edelleen osittain tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ja

kuluttajalle kirjallisessa sopimuksessa annettavia tietoja olisi lisättävä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 87/102/ETY seuraavasti:

1 Korvataan 1 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta seuraavasti:

"d) 'kulutusluoton kokonaiskustannuksilla' tarkoitetaan kaikkia kustannuksia, mukaan luettuna korko ja muut maksut, jotka kuluttajan on maksettava luotosta.";

"e) 'todellisella vuosikorolla' tarkoitetaan kulutusluoton kokonaiskustannuksia vuosikorkona luoton määrällä ja laskettuna 1 a artiklassa säädetyllä tavalla."

2 Lisätään artikla seuraavasti:

"1 a artikla

1 a) Todellinen vuosikorko, joka on luotonantajan ja luotonosaajan keskenään sopimien tulevien ja nykyisten sitoumusten (lainojen, lyhennysten ja maksujen) nykyarvon vastine vuositasolla, lasketaan liitteessä II olevan matemaattisen kaavan avulla.

b) Liitteessä III on neljä malliesimerkkiä laskentamenetelmästä.

2 Laskettaessa todellista vuosikorkoa määrätään 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetut 'kulutusluoton kokonaiskustannukset' ottamatta huomioon seuraavia maksuja:

i) luotonosaajalta perittävät maksut, joiden perusteena on se, että luotonosaaja ei ole noudattanut luottosopimuksen ehtoja;

- ii) sellaiset kuluttajalta tavarana tai palvelun hankkimisen yhteydessä hankintahinnan lisäksi perittävät muut maksut, jotka on suoritettava riippumatta siitä, maksetaanko käteisellä vai luotolla;
- iii) maksut varojen siirrosta sekä luoton lyhennysten, koron ja muiden maksujen maksamisessa käytettävän tilin hoitomaksut lukuun ottamatta tapauksia, joissa kuluttajalla ei tältä osin ole kohtuullista valinnanvapautta ja joissa kyseiset maksut ovat epätavallisen suuret; tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta käteisellä tai muulla tavoin suoritettujen lyhennysten tai maksujen perimisestä veloitettaviin korvauksiin;
- iv) yhteisöjen tai ryhmien jäsenmaksut, joiden perusteena on muu kuin kulutusluottosopimus, vaikka ne vaikuttaisivatkin luottoehtoihin;
- v) maksut vakuutuksesta tai takauksesta; mukaan luetaan kuitenkin ne maksut, joiden tarkoituksena on turvata luotonantajalle kuluttajan kuoleman, työkyvyttömyyden, sairauden tai työttömyyden varalta määrätään luoton kokonaismäärää, mukaan luettuna korot ja muut maksut, vastaava tai pienempi suoritus ja jotka luotonantaja on asettanut luoton myöntämisen ehdoksi.
- 3 a) Jos tässä direktiivissä tarkoitettuun luottoon sovelletaan 1 päivänä maaliskuuta 1990 voimassa olevia kansallisia säännöksiä, joiden mukaan tällaisesta luotosta perittävään todelliseen vuosikorkoon sovelletaan enimmäismäärää, ja jos tällaiseen enimmäismäärään ei näiden säännösten mukaan tarvitse sisällyttää sellaisia muita vakiokustannuksia, joita ei ole mainittu 2 kohdan i - v alakohdassa, jäsenvaltioiden ei yksinomaan tällaisten luottojen osalta tarvitse ottaa huomioon näitä kustannuksia laskettaessa luoton todellista vuosikorkoa sillä edellytyksellä, että kuluttajalle ilmoitetaan 3 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ja luottosopimuksessa näiden kustannusten suuruus sekä se, että ne sisältyvät kuluttajalta perittäviin maksuihin.
- b) Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa a alakohdasta sen jälkeen, kun yhteisössä käytettävä yhtenäinen todellisen vuosikoron matemaattinen laskentakaava on otettu käyttöön 5 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- 4 a) Todellinen vuosikorko on laskettava silloin, kun luottosopimus tehdään, jollei 3 artiklan mainontaa ja luottotarjouksia koskevista säännöksistä muuta johdu.
- b) Laskutoimituksessa noudatetaan oletusta, jonka mukaan luottosopimus on voimassa sovitun ajan ja luotonantaja ja luotonantaja täyttävät veloitteensa sopimuksen ehtojen mukaisesti sovittuina määräpäivinä.

- 5 a) Ne jäsenvaltiot, joissa ennen 1 päivää maaliskuuta 1990 sovellettujen säännösten nojalla todellisen vuosikoron laskemisessa saatiin käyttää toisenlaista kaavaa kuin II liitteessä oleva, saavat edelleen 1 kohdan a alakohdan säännöksen estämättä alueellaan soveltaa kyseistä kaavaa kolmen vuoden pituisena siirtymäkautena, joka alkaa 1 päivästä tammikuuta 1993.

Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin huolehtiakseen, että niiden alueella sovelletaan vain yhtä matemaattista kaavaa todellisen vuosikoron laskemisessa.

- b) Kuusi kuukautta ennen a alakohdassa mainitun määräajan päättymistä komissio antaa neuvostolle kertomuksen siihen liittyvine ehdotuksineen, jonka nojalla on saatujen kokemusten mukaisesti mahdollista soveltaa yhtenäistä yhteisön matemaattista todellisen vuosikoron laskentakaavaa.
- c) Neuvoston päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä.

6 Sellaisten luottosopimusten, joiden ehtojen mukaan korkokanta ja muiden todelliseen vuosikorkoon vaikuttavien maksujen määrä tai taso voivat vaihdella, mutta näistä eristä muodostuva määrä ei todellista vuosikorkoa laskettaessa ole tiedossa, todellinen vuosikorko lasketaan noudattaen oletusta, jonka mukaan korko ja muut maksut pysyvät ennallaan ja niitä sovelletaan luottosopimuksen loppuun asti.

7 Tarvittaessa voidaan todellista vuosikorkoa laskettaessa noudattaa seuraavia oletuksia:

- jollei luottorajaa ole määrätty sopimuksessa, myönnetyn luoton määränä on kyseisen jäsenvaltion vahvistama määrä, joka vastaa enintään 2 000 ECUa;
- jollei takaisinmaksun ajankohdasta ole sovittu eikä sitä voida päätellä myönnettyä luottoa koskevan sopimuksen ehdoista eikä luoton takaisinmaksutavasta, luottoajaksi on katsottava yksi vuosi;
- jos sopimuksessa on sovittu useammasta lyhentämispäivästä, luotto nostetaan ja lyhennetään aikaisimpina sopimuksessa mainittuina määräpäivinä, jollei toisin ole sovittu.”

3 Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

“3 Mitä edellä 1 a artiklassa sekä 4-12 artiklassa säädetään, ei sovelleta luottosopimukseen tai sopimukseen, jotka sisältävät lupauksen luoton myöntämisestä, jos sopimuksen vakuutena on kiinnitys kiinteään omaisuuteen, siltä osin kuin se, että tätä direktiiviä ei sovelleta niihin, ei johdu jo tämän artiklan 1 kohdan a alakohdasta.”

4 Lisätään 4 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

“c) kuluttajan maksettavaksi tulevien lyhennysten sekä korkoerien ja muiden maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit tai eräpäivät sekä, jos se on mahdollista, niiden yhteismäärä;

d) sellaiset edellä 1 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kustannukset lukuun ottamatta seuraamuksia sopimusveloitteiden rikkomisesta, joita ei ole otettu huomioon todellista vuosikorkoa laskettaessa mutta jotka kuluttajan on tietyissä olosuhteissa maksettava, sekä maininta näistä olosuhteista. Jos näiden maksujen tarkka määrä tiedetään, se on mainittava; muussa tapauksessa on mahdollisuuksien mukaan ilmoitettava joko näiden maksujen laskentamenetelmä tai mahdollisimman tarkka arvio niistä.”

5 Poistetaan 5 artikla.

6 Liitteestä tulee liite I ja sen 1 kohtaan lisätään alakohta seuraavasti:

“ix) kuluttajan velvollisuus säästää tietty määrä rahaa erityiselle tilille.”

7 Lisätään tämän direktiivin liitteenä olevat liitteet II ja III.

2 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2 Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä helmikuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. J. O'MALLEY

LIITE

"LIITE II

PERUSYHTÄLÖ, JOKA OSOITTA YHTÄÄLTÄ LAINAN JA TOISAALTA LYHENNYSTEN JA MAKSUJEN VASTAAVUUDEN:

Kirjainten ja merkkien selitys:

$$\sum_{K=1}^{K=m} \frac{A_K}{(1+i)^{t_K}} = \sum_{K'=1}^{K'=m'} \frac{A'_{K'}}{(1+i)^{t_{K'}}$$

K on lainan numero

K' on lyhennyksen tai maksun numero

A_K on lainan K määrä

$A'_{K'}$ on lyhennyksen K' määrä

m on viimeisen lainan numero

Σ summaa ilmaiseva merkki

m' on viimeisen lyhennyksen tai maksun numero

t_K on vuosina ja vuosien murto-osina ilmaistu lainan n:o 1 lainapäivän ja myöhempien lainojen n:ot 2 - m lainapäivien välinen aika

$t_{K'}$ on vuosina ja vuosien murto-osina ilmaistu lainan n:o 1 lainapäivän ja lainojen n:ot 1 - m' lyhennysten tai maksujen eräpäivien välinen aika

i on korkokanta, joka voidaan laskea (joko algebran, perättäisten likiarvojen tai tietokoneohjelman avulla), kun yhtälön muut jäsenet tunnetaan sopimuksen perusteella tai muutoin.

Huomautuksia:

- Eri sopimuspuolten eri ajankohtina maksamien määrien ei tarvitse olla samansuuruisia eikä niitä tarvitse maksaa noudattaen samoja maksuvälejä.
- Aloitetaan ensimmäisen lainan lainapäivästä.
- Päivämäärien väliset ajat ilmaistaan laskelmissa vuosina tai vuosien murto-osina.

III LIITE

LASKENTAESIMERKKEJÄ

1 Ensimmäinen esimerkki

Lainattu määrä $S = 1\,000$ ECUa.

Se maksetaan takaisin yhtenä $1\,200$ ECU:n suuruisena eränä 18 kuukauden eli 1,5 vuoden kuluttua lainapäivästä.

$$\text{Yhtälöksi saadaan } 1\,000 = \frac{1\,200}{(1+i)^{1,5}}$$

$$\text{eli } (1+i)^{1,5} = 1,2$$

$$1+i = 1,129243\dots$$

$$i = 0,129243\dots$$

Tämä määrä pyöristetään alaspäin 12,9 prosentiksi tai 12,92 prosentiksi sen mukaan, salliiiko valtio tai paikallinen käytäntö prosenttiluvun pyöristämisen yhteen vai kahteen desimaaliin.

2 Toinen esimerkki

Sovittu määrä $S = 1\,000$ ECUa, mutta luotonantaja pidättää 50 ECUa selvitys- ja hallintokuluina, joten laina on itse asiassa 950 ECUa; takaisinmaksu, määrältään $1\,200$ ECUa, tapahtuu kuten ensimmäisessä esimerkissä 18 kuukauden kuluttua lainapäivästä.

$$\text{Yhtälöksi saadaan } 950 = \frac{1\,200}{(1+i)^{1,5}}$$

$$\text{tai } (1+i)^{1,5} = \frac{1\,200}{950} = 1,263157\dots$$

$$1+i = 1,16851\dots$$

$$i = 0,16851\dots \text{ eli pyöristettynä } 16,9 \text{ prosentiksi tai } 16,85 \text{ prosentiksi.}$$

3 Kolmas esimerkki

Luoton määrä on $1\,000$ ECUa, ja se maksetaan takaisin kahtena 600 ECU:n lyhennyksenä, joista ensimmäinen maksetaan yhden ja toinen kahden vuoden kuluttua.

$$\text{Yhtälöksi saadaan: } 1\,000 = \frac{600}{1+i} + \frac{600}{(1+i)^2}$$

Se ratkaistaan algebran avulla ja lopputulokseksi saadaan $i = 0,1306623$ eli pyöristettynä joko 13,1 prosentiksi tai 13,07 prosentiksi.

4 Neljäs esimerkki

Luoton määrä on $1\,000$ ECUa ja luotonantajan maksettavat määrät ovat:

Kolmen kuukauden (0,25 vuoden) kuluttua 272 ECUa

Kuuden kuukauden (0,50 vuoden) kuluttua 272 ECUa

Kahdentoista kuukauden (1 vuoden) kuluttua 544 ECUa

Yhteensä 1 088 ECUa

Yhtälöksi saadaan:

$$1\,000 = \frac{272}{(1+i)^{0,25}} + \frac{272}{(1+i)^{0,50}} + \frac{544}{1+i}$$

Yhtälö mahdollistaa i :n laskemisen peräkkäisten likiarvojen avulla, jotka voidaan ohjelmoida pientietokoneeseen.

Tulokseksi saadaan:

$$i = 0,1321, \text{ pyöristettynä } 13,2 \text{ prosentiksi tai } 13,21 \text{ prosentiksi.}''$$